

את הרוסים! הם סיפקו נשק לערבים, רכשו עשויים הם נדפסים כזה סודותיהם מתגלים. זוהי תגובה אמרציונלית, אבל מובנת. הן רחוב הישראלי מרוגז, בצדק או שלא בצדק, מגירוש הידידות הישראלי ממוסקבה, מן פסקהדין שזן למוות ספרס בעל שם יהודי בולט, מהחזרת הסודות לכבוד הנשיא על ידי הנציגים הסובייטים באו"ם.

יתר על כן: מי שמספק נשק לממשלה המכריזה על רצונה ל" השמיד את ישראל, בודאי אינו

ההסתכנות בגבול סוריה העמידה את ה אינטרס הסובייטי במרחב באופן ברור מול העמדה הישראלית.

הודעת מפקד היליהאוור היא צעד מדאי נוסף בכיוון זה.

★ ★ ★

כ סיל ימטין: אנחנו לא אשמים במצב הזה. הוא נכפה עלינו בתוקף הנסיבות. או: הרוסים אשמים בעצמם במצב. במדיניות, לא חשוב מי אשם במצב. חשוב למי מועיל המצב. שיגיה גוררת שיגיה, כשם שעבירה גוררת עבירה.

במדינה

העם

מי מספיד את פלומבו?

לפי מפתח מבלגיה, במשך השנים בהן כיהנו כמנכ"ל, הסביר וידרא, "פנו אלי נציגי כל המפלגות בדרישה כי ניתנו תפ קידום מכובדים לאנשיהן".

מינוי המנהלים נעשה על-פי הסדר בין הסוכנות, ההסתדרות והממשלה — כולם גופים פוליטיים. חלק מן המנהלים ראה את עצמו כשליח הגופים האלה, דיווח להם על כל צעדיו, קיבל מהם הנחיות. הממשלה אשמה בקניית אוניות ללא בדיקה מספיקה, כדוגמת שלום. קניות אלה גרמו להפסדים של מיליוני לירות.

בגלל שיקולים פוליטיים שולמו עבור האוניות 32.5 מיליון ל"י יותר מכפי שצריך היה. המחירים המופרזים שולמו בעיקר ל מספנות גרמניות. מפאת הסכס השילומים. צ"ם עוסקת בעיקר ביצוא, אך היא לא קיבלה שום עזרה או תמריץ. היא נאלצה להמיר את הדולארים שלה בשוק הרישמי, ולהפסיד סכום של 72 מיליון לירות.

מלבד כל הטענות האלה, חווה וידרא עתיד עגום לחברת הספנות הלאומית תחת שלטונה של ההנהלה הנוכחית. לדבריו מן סלפת ההנהלה לא מאזן השנה שעברה,

מנהל וידרא
כולם אשמים

אינה מבצעת את המלצות המומחה הבינ לאומי שהובא ארצה, אם כי כולם מודים שהמלצותיו מהוות את הדרך היחידה ליציאה מן המשבר.

דת

מחלת-רוח

"מנסרים הגולגולת, מוציאים את המוח, חותכים הלשון!" זעקה החודש הוועדה ה ציבורית להגנת כבוד האדם, באמצעות כרוזי ענק שהודבקו בחוצות ירושלים, ובחלק מהתוכנית תל-אביב.

מי היא הוועדה? מי עומד בראשה? הרי כן כתובתה? על שאלות אלה לא נרמז אפילו ברמז דק בכרוז. היא נשארה אנונימית.

אולם האנונימיות לא הפריעה לה לח' דור אל תוככי גוף האדם, להחריע כנגד ניתוחי-מיתים במשפטים הבאים:

"מנקרים העיניים, ושמים עיני זכוכית במקומן. פותחים כל שטח הבטן, מהצואר עד למטה, מחטטים ומוציאים את הלב יחד עם העורקים, טחול, כבד, כליות, קיבה ובני-מעייים, וממלאים את החלל ב סמרטוטים. מנסרים שדרה, עצמות, ידיים ורגלים, מחזירים גופות מנוטרסם וחחוכים, ארוזים בשק גיליון או מזוודה."

הכרוזים הקהילו סביבם המון רב. ל חלק ממנו נישמעו הדברים מוכרים, שכן שבוע קודם לכן השמיע ח"כ אגודתיש ראל, מנחם פורש, את המשפטים הבאים בכנסת:

"חותכים נתחים נתחים גופות יקירים. מוציאים כל ההולקים הפנימיים של הגוף פות וממלאים בסמרטוטים. מנתחים כל אורך הגוף, מבתרים את הראש, חותכים את המוח לפרוסות דקות, מוציאים מן הגופה את הלב, הטחול, הכבד, בלי-המ עיים. הלשון נתחתה, חוט-השדרה מנק רים ואת העצמות מנסרים. הדם נמצץ בכנסת:

דויד פלומבו נקטל. הוא נקטל על-ידי מי שמתח מעל לכביש ציבורי שרשרת בלתי-חוקית, בגובה צווארו של אדם נוהגת במכונית פתוחה או הרוכב על אופנוע, ושלא טרח להאיר אותה ב לילה (העונש הזה 1511).

הוא נקטל על-ידי מי שהחליט שאסור לאדם להשתמש בזכותו החוקית לנסוע ב שבת בכל מקום במדינת ישראל — כולל המקום הקרוי הרציון, המנוצל לתעמולה מפלגתית ומסחרית.

אולם ממשלת ישראל לא העזה להעמיד איש לדין על הריגה.

היא לא העמידה איש לדין על הזנחה פושעת — המהווה פשע חמור לפי דיני החוק הפלילי.

היא לא פתחה אפילו תיק על עבירת תנועה — כפי שהיתה עושה לכל אורח המעמיד בכביש מכוון מסוכן, כגון מכוני גית בלתי-מוארת, ללא שלט-אזהרה זוהר. ממשלת ישראל מעלה בתפקידה, בצורה צינית ומחפירה, על-ידי כך שסיווגה את תיק פלומבו כ"תאונת דרכים".

בכך הוכיחה שוב כי אין אורחים ש ויים בפני החוק — וכי יש אורחים הש במיוחד עסקנים דתיים, ובמיוחד עסקנים דתיים היושבים בקואליציה הממשלתית. אלה מחוסנים בפני אחריות פלילית ו אורחית.

הידידים לא זעקו! עובדה זו מה רידה למדי. אך השבוע נוספה לעובדה מחרידה זו עובדה המועזת שבצטיינים.

הרציון הוא אחותו הבלעדית של מנכ"ל משרד-הדתות, שלמה-זנוחיל כהנא. כהנא נושא לפחות באחריות המוסרית לכל ה מתרחש על החר — כולל קנאות-השבת שהביאה למותו של פלומבו, וכולל המא בק הממושך לסלק את פלומבו בכלל מ הרציון ומהדירה שהתקין לעצמו שם.

אולם זנוחיל כהנא לא היכה על חטא. כמו שאר עסקני-הדת, הוא העמיד פנים כאילו מת פלומבו מות טבעי, כאילו נפטר משבץ-הלב במיטתו.

אך הוא לא הסתפק גם בכך. השבוע עשה כהנא, אמן הפירסומה, מעשה שכ" עט לא-ידיאמן: הוא ערך אזכרה לפלומבו, העמיד את עצמו במרכז אירוע זה, וכך הפך את מות פלומבו למיבצע-פירסומת להנהלת החר.

זה יכול היה לקרות רק במדינת-ישראל. ורק במדינת-ישראל יכלה להתקיים אזכרה מזויזעה כזאת מבלי שאיש יקום בה, יטיח בפני האחראים למות פלומבו את האישום הלוהט, ימנע בעד הצבועים והמתחסדים מלהפוך את הקורבן לאובייקט של ניצול. מדוע לא קם איש?

מפני שידירי משפחת פלומבו מקוים ל השיג ממשרד-הדתות פיצויים עבור האל-מנה. ובמדינת-ישראל אין איש בטוח כי אפשר להשיג פיצויים כאלה כחוק, על פי צו הצדק והמוסר — אם מרגיזים חלילה את האחראים למותו.

המשק

תשובה בחוברת

צ"ם עומדת על סף פשיטת רגל. צ"ם נוהלה בצורה לקייה. צ"ם חילקה נסיעות חינם. למנהלית לא היה מושג כיצד צריך ל נהל חברה כה ענקית. המנהל הגיש מאונים שונים למשרד האוצר ולהנהלה. המנגנון היה מגופת. הוא היה בלתי יעיל.

כל הפרטים המרעישים האלה, שנכללו ב דו"חו של מיכאל צור, היו"ר החדש של דירקטוריון חברת השיט הלאומית, הומינו תשובה. ואמנם, היא ניתנה השבוע, בצורת חוברת משוכפלת של 45 עמודים, אותה מסר מנכ"ל צ"ם לשעבר, הדר"ר נתחלי וידרא, לכל שרי הממשלה. קדמה לה עבודת מחקר בת חודש ימים.

גם העתיד עגום. וידרא מאשר אמנם את מרבית הכשלונות המיוחסים לצ"ם, שי היוו את תוכן הדו"ח של צור מלפני חוד שיים. אך את האשמה להם הוא מטיל על ההסתדרות, על הסוכנות ועל הממשלה — שהם בעלי המניות של צ"ם.

החוברת כוללת בין השאר את הטענות הבאות:

● העובדה שלחברה לא היתה הנהלה מתאימה, נעוצה בשיטת המינויים, המתנהלת

Iraqi Defects to Israel, Giving West Its First MiG-21

From Cable Dispatches
TEL AVIV, Aug. 16.—An Iraqi Air Force captain defected to Israel today in his Russian-built MiG-21 supersonic jet fighter. Israeli military officers here said it was the first time a MiG-21—the Soviet Union's most advanced fighter plane—had been demonstrated intact in Western hands. The 30-year-old pilot, who was not identified, told a press conference after conferring with Israel authorities that he had piloted a

pilot said he had never heard of a large sum of prize-money allegedly offered by the United States for an intact MiG-21 plane. The silver MiG, still bearing Iraq Air Force markings, was later shown to newsmen and military attaches of several Western countries. The arrival of the pilot followed yesterday's air battle near the Sea of Galilee when two Syrian MiG-21s were reportedly shot down. Yesterday's downing of the

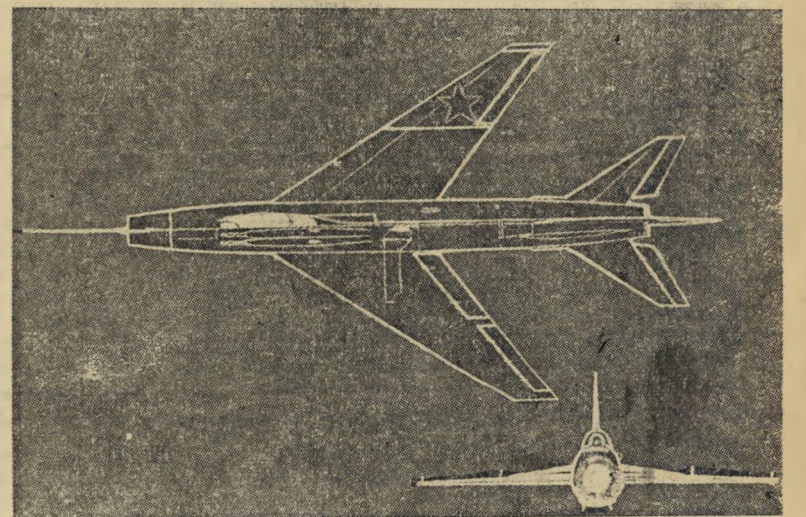
הקטע בעתון "ניו יורק הראלד טריבון"

רות עבירה. מי שפסע פטיעה בכיוון בלתי נכון, אין לו ברירה אלא לצעוד צעד שני ושלישי באותו כיוון — אלא אם כן הוא משכיל לשבור את רציפות הדברים.

הרחבת התהום בין ישראל וברית המועצות אינה משרתת את האינטרס ה ישראלי. היא משרתת את אויבי ישראל. **כי מה הטעם בהשגת מיג עיראקי אחד — אם כתוצאה מכך תגבר אספקת המיגים לארצות ערב? האם תחושתי-סיפוק ריגז עית שקולה כנגד להקות של מיגים?**

יכול להתלונן על התוצאות הנוכחיות מכך לגבי גילוי סודות נשק. עם סתם אנשים מניבים תגובה אמר ציונלית, ניחא. אבל אם ממשלה מגיבה כך — יש לתרום.

כי ממשלה, המופקדת על שמירת הקיום הלאומי, חייבת לכלכל את מעשיה על פי שיקולים צוננים של האינטרס הלאומי. **האינטרס הלאומי אומר: על ישראל להתור, גם בתנאים הקשים ביותר, לאייתלות מדינית.** עליה לרכוש לעצמה את כושר-התימרון

מיג 21 — התרשים הרשמי

זיהוי ישראל עם הצד המפסיד בוויאט נאם אינו משרת את האינטרס של ישראל. הוא משרת את האינטרס של אחמד שוקירי, הפועל בכיוון זה ללא הרף.

ההתרחקות מאייתלות המדינית, מחופשי-התימרון ומאחריות בעלי-הרציון-הטוב בעולם — היא אסון לאומי ראשון במעלה, שאת תוצאותיו מי ישורנו.

★ ★ ★

ה, אם כן, סיכום השבוע שעמד בצל כנפיו של המיג העיראקי: השמחה שהתלקחה עם בואו — היא גילוי טבעי. הצניעות שלוהת-הרסן, שנתלחנה לשימחה זו בחוגים רחבים — היא גילוי של הת נזונות ממאירה.

הטיפול הרישמי בפרשה זו, על הודעותיו ושתיקותיו — הוא גילוי אומלל של הידרדרות מדינית.

בין הגושים. כי מי שאינו יכול לתמרן, אין לו עמדת-מיקוח. אין איש מצריך אותו ואין איש מתחשב בו — לא האויבים, ולא הידידים. דווקא ממשלת אשכול הכירה בכך, ל פחות מן השפה ולחוק. לוי אשכול הכריז מדי פעם על רצונו לפעול למען המסת ה קפאון ביחסי ירושלים-מוסקבה. בין שאר המליצות הרמות של משרד-החוק, מאז סילוקה של גולדה מאיר, מופיעה החתימה לאייתלות במחנה יחידי כלשהו.

והנה, דווקא בימים אלה, גולשת המדינה יותר ויותר לעמדה של השתעבדות מוחלטת למחנה ה קורא לעצמו "העולם החופשי". חוסר-המנהיגות, חוסר היכולת לקבוע קו ברור ולפעול לפיו, בולט גם במישור זה. שליחות רב-אלוף משה דיין בוויאט-נאם זיהתה את ישראל, בעיני העולם כולו, עם ההתערבות האמריקאית בארץ הזאת. הכרזות הנשיא שזר באמריקה התפרשו אף הן כתמיכה מרומת אך חד-משמעית במדיניות הוויאט-נאמית של הנשיא ג'ונסון.